

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Od 1989 roku R. M. (1) w P., w budynkach przy ul. (...), prowadził działalność gospodarczą w postaci zakładu wulkanizacyjnego. W maju 2005 roku do R. M. zwrócił się jego brat, P. M. (1) z prośbą o udostępnienie jednego z pomieszczeń na wyżej wymienionej nieruchomości. Oskarżony przystał na to. Od tego czasu P. M. wraz z M. M. w ramach zorganizowanej i kierowanej przez siebie grupy, w lokalu udostępnionym przez R. M. przygotowywali paczki zawierające papierosy. W przygotowaniu paczek brała udział także M. M. (2), żona P. M.. Były to głównie papierosy marki (...) i (...). Wyroby tytoniowe nie posiadały polskich znaków skarbowych akcyzy. Upřednio przemycone zostały na terytorium RP z terytorium Ukrainy. Sprawcy pozyskiwali powyższy towar m.in. na targowiskach. Około 5.000 paczek papierosów pochodzących z Ukrainy nabyto od W. K. (1). Jedna przesyłka zawierała od 1000 do 1500 paczek wyrobów tytoniowych. Pudła usztywniano kątownikami i oklejano folią przezroczystą lub czarną. Początkowo przesyłki z zakładu wulkanizacyjnego w P. odbierał kurier pracujący na rzecz firmy (...), tj. M. M. (3). R. M. w obecności M. M. wydawał pudła z papierosami. Kurier wypełnił list przewozowy zaś R. M. podpisał ten dokument. Dla zmniejszenia kosztów usług firm kurierskich używano danych firm Przedsiębiorstwo (...) - C., ulica (...) należące do R. O. (1) oraz B. R., J. K. (1), R., (...). Firmę tę zarejestrował J. K. (2). R. M. przewoził także paczki zawierające wyroby tytoniowe do siedzib firm (...) Sp. z o.o. i (...) w L.. W (...) paczki przywożone przez oskarżonego odbierał m.in. J. G. (1) zaś w siedzibie (...) obsługiwał go Z. M. (1). W powyższy sposób przesyłki z papierosami przygotowywano także w wynajmowanym przez M. M. garażu w Ś. oraz w miejscu zamieszkania P. M. (ul. (...) w L.). Wyroby tytoniowe wysyłano na adresy takich osób jak P. M. (3) - 74 (...), (...) 01 (...), (...), B. M. 55 (...), B 210 (...), (...), D. M. - 74 (...), HA 01 (...), HA 01BT L., (...), P. M. (4) - 198 (...), B21 8 (...), (...), A. M. 99 (...), (...), (...), B. W. - 55 (...), B 210 (...), (...), A. K. - (...), (...) 11, L. (...)PD, (...), J. S. (1) - (...), (...), SW1 V4 LP L., (...). Paczki były wysyłane także do fikcyjnej firmy (...) LTD ((...) LTD (...)) na różne adresy, tj. L., (...), (...) 11; L., (...), (...) 3; L., 17 (...); L., 18-20 (...), (...) 3; BIRMINGHAM, 55 (...); BIRMINGHAM, 40 (...); BIRMINGHAM, 8 (...); L. (...), 3 (...). Adresatem przesyłek była również firma (...), 8 (...) oraz firma PPHU (...), BIRMINGHAM, 8 (...) oraz (...), 55 (...). W ten sposób członkowie grupa przestępczej, w tym R. M., obracali towarem w postaci papierosów różnych marek w łącznej ilości nie mniejszej niż 412.900 paczek po 20 sztuk papierosów w paczce.

(częściowo wyjaśnienia R. M. – k. 1614-1616, 4220-4222, 5282v-5283, częściowo zeznania D. K. – k. 357-358, 2448-2449, zeznania Z. M. – k. 883-885, zeznania Z. M. – k. 5126-5127, zeznania J. G. – k. 3751-3753, 5127-5128, zeznania M. M. – k. 638-641, 5272v-5273, częściowo wyjaśnienia J. K. – k. 1686-1690, 4227-4229, 4534-4534v, częściowo wyjaśnienia P. M. – k. 3973-3977, 4215-4219, częściowo wyjaśnienia M. M. (5) – k. 1706-1709, 1769-1770, 3783-3790, 4224-4226, Uwierzytelnione kopie umów zawartych pomiędzy firmą (...) a (...) Sp. z o. o. k.211-216, Uwierzytelnione kopie zaskanowanych dowodów nadania przesyłek za okres wrzesień 2007 – październik 2008 k.217-354, Uwierzytelniona kopia zaświadczenia o wpisie do ewidencji UG R. działalności gospodarczej dot. R. O. k.716, (...) Sp. z o.o. zawierające zestawienie przesyłek k.721-723, Analiza materiałów (...) k.750, Analiza nr 2 dowodów nadania przesyłek w latach 2006-2008 za pośrednictwem (...) Sp. z o.o. k.830-836, Analiza dowodów nadania przesyłek w latach 2006-2008 za pośrednictwem (...) Sp. z o. o. wraz z zestawieniem naliczeń należności uszczupień celnych, podatku VAT i akcyzy k.841-853, Analiza nr 2 dowodów nadania przesyłek w latach 2006-2008 za pośrednictwem (...) Sp. z o.o. wraz z zestawieniem naliczeń należności uszczupień celnych, podatku VAT i akcyzy k.891-897, Analiza dowodów nadania przesyłek za pośrednictwem (...) wraz z zestawieniem naliczeń należności uszczupień celnych, podatku VAT i akcyzy k.898, Analiza dowodów nadania przesyłek za pośrednictwem (...) k.899-905, Analiza dowodów nadania przesyłek za pośrednictwem (...) za rok 2008 k.957, Analiza dowodów nadania przesyłek za pośrednictwem (...) wraz z zestawieniem naliczeń należności uszczupień celnych, podatku VAT i akcyzy k.958-959, Analiza dowodów nadania przesyłek za pośrednictwem (...) wraz z zestawieniem naliczeń należności uszczupień celnych, podatku VAT i akcyzy k.961-969, Analiza dotycząca doręczenia przesyłek w latach 2005-2008 przez (...) Sp. z o. o. k.982-988,

Listy przewozowe – dowody nadania przesyłek (...) Sp. z o. o. – 103 sztuki k.1010, Listy przewozowe – dowody nadania przesyłek (...) Sp. z o. o. – 125 sztuk k.1011, Listy przewozowe - dowody nadania przesyłek (...) 11 sztuk k.1012, Wykaz przesyłek wysłanych za pośrednictwem (...) zawierający numery listów przewozowych i nazwiska osób potwierdzających ich odbiór w Wielkiej Brytanii k.2391-2393, (...) Sp. z o. o. zawierająca potwierdzenia przelewów (citibank handlowy) i zestawienie przesyłek k.2638-2658)

Poprzez opisane działanie narażono budżet Wspólnoty Europejskiej na uszczuplenie należności celnej w wysokości nie mniejszej niż 173.849 złotych oraz narażono budżet Skarbu Państwa na uszczuplenie należnego podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 2.499.964 złotych.

(Informacja Urzędu Celnego w Z. dot. wyliczenia narażonych na uszczuplenie należności celnych i podatkowych dla wyrobów tytoniowych produkcji ukraińskiej m-ki L&M i (...) k.812-817, 870, 960, 1004)

R. M. (1) urodził się (...) w L.. Zamieszkuje w P., przy ul. (...). Posiada wykształcenie średnie techniczne. Pozostaje w związku małżeńskim. Ma na utrzymaniu dwoje dzieci. Jako wulkanizator uzyskuje średni miesięczny dochód w wysokości 2.500 złotych. Jest współwłaścicielem budynku mieszkalnego w miejscu zameldowania o pow. 68 m² na działce o powierzchni 1.000 m² wraz z zakładem wulkanizacyjnym. Uprzednio nie był karany.

(dane osobowo-poznawcze dot. R. M. k. 2432, dane o karalności dot. R. M. – k. 2410-2411v, 4933, 5107, 5210, Informacja Urzędu Miejskiego w P. wraz z kopią dokumentów dot. R. M. k.2424-2431)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wskazane dowody.

W trakcie postępowania przygotowawczego R. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Skorzystał z prawa do domowy składania wyjaśnień. Dodał, że nie brał udziału w nielegalnym procederze. Swoją działalność gospodarczą prowadził od 1989 roku. Jest podobny do swojego brata P. M., często bywali myleni.

(wyjaśnienia R. M. – k. 1614-1616, 4220-4222)

Przed Sądem na rozprawie w dniu 24 października 2013 roku R. M. nie przyznał się do popełnienia czynów, o które został oskarżony. Odmówił składania wyjaśnień. Skorzystał z prawa do odmowy udzielania odpowiedzi na pytania. Potwierdził uprzednio złożone wyjaśnienia.

(wyjaśnienia R. M. – k.5114)

Na rozprawie w dniu 19 stycznia 2015 roku złożył dodatkowe wyjaśnienia. Nie przyznał się do stawianych mu zarzutów. Podał, że wraz z bratem, P. M. w 1989 roku założył zakład wulkanizacyjny. Po pewnym czasie brat zrezygnował i otworzył inną działalność. Zdaniem oskarżonego pod koniec lat dziewięćdziesiątych P. M. świadczył usługi panu K.. Wówczas księgowa oskarżonego ostrzegła go, że K. to przestępca. W połowie 2005 roku brat przywiózł do zakładu pudełka z napisem (...). Wówczas od P. M. dowiedział się, że papierosy będą wysyłali do Anglii. Brat uspokajał go, że to przestępstwo karnoskarbowe, za które nie grozi wysoka kara. R. M. postanowił trzymać się od tego jak najdalej. W tym czasie znajomi brata otrzymywali jakieś duże wyroki. Najpierw oni wysyłali te paczki nie wiadomo gdzie, później dowiedział się, że wysyłają je (...). R. M. podał także, że kurierzy zaczęli przyjeżdżać do jego firmy. Dodał, że kiedyś zadzwonił M. M., żeby otworzyć mu zakład, bo musi wypisać dokumenty przewozowe. Wysyłali te paczki do końca 2005 roku. Na początku 2006 roku brat zaczął przyjeżdżać ze swoją konkubiną o imieniu M.. Wyjaśnił, że w połowie 2006 roku pokłócił się z bratem i od tego czasu nie utrzymują kontaktu. Podał, że kurier z (...) pomylił go z bratem. Wskazał, że kierownik magazynu z (...) podał nieprawdę, ponieważ w 2007 roku nie utrzymywał już kontaktów z bratem. Wyjaśnił, że do nowej siedziby firmy (...) przy ul. (...) często jeździ nadal w innych sprawach. Dodał, że nieprawdą jest, że D. K. (2) w tym czasie był jego pracownikiem, ponieważ głównie wówczas pił alkohol. Podniósł, że paczki wysyłał P. M. z M. M., nadawcą był kolega brata T., a odbiorcą był ktoś o fikcyjnych danych. Podniósł, że M. M. w swoich zeznaniach twierdził, że to było w 2006 roku, a na protokole przesłuchania widnieje data 2005 roku.

Zdaniem oskarżonego nieprawdziwe są okoliczności podane przez M. M.. Nie wysyłał paczek, gdy brat nie miał czasu, ponieważ zarówno brat, jak i M. M. nigdzie wtedy nie pracowali, mogli więc swobodnie te paczki wysyłać.

(wyjaśnienia R. M. – k. 5282v-5283)

Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, którego analiza pozwoliła na stanowcze i kompleksowe ustalenie przebiegu zdarzeń, należało uznać, że wyjaśnienia oskarżonego zasługują na wiarę jedynie w części dotyczącej udostępnienia P. M. pomieszczenia położonego na nieruchomości przy ul. (...) w P. oraz przebywania poszczególnych osób na tej posesji. Ta część wyjaśnień koresponduje z ustalonymi przez Sąd okolicznościami faktycznymi. Prawdziwe, zdaniem Sądu, są także treści podane przez oskarżonego dotyczące jego świadomości przebiegu przestępczego procederu. Natomiast wnioski płynące z analizy całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego zebranego w sprawie, pozwoliły na negatywne zweryfikowanie pozostałej części wyjaśnień R. M., które w ocenie Sądu należy traktować jedynie, jako przyjętą przez niego linię obrony, mającą na celu umniejszenie wagi jego czynu i odpowiedzialności.

Sąd zważył, co następuje:

Bez wątplenia, w ocenie Sądu, w latach 2005-2008 funkcjonowała grupa założona i kierowana przez M. M. i P. M. w ramach, której wysyłano do Anglii wyroby tytoniowe bez polskich znaków akcyzy. Fakt ten potwierdzają wyjaśnienia P. M. i M. M.. Nie budzi wątpliwości również fakt, iż przestępcza grupa wykorzystywała pomieszczenie znajdujące się na terenie nieruchomości należącej do R. M. położonej przy ul. (...) w P.. Świadczą o tym dowody w postaci wyjaśnień oskarżonego, który nie przeczy temu faktowi. Okoliczność tą potwierdza także świadek D. K. (2) oraz P. M. i M. M..

W przedmiotowej sprawie najistotniejszą kwestią jest ocena, czy R. M. miał świadomość czynności, które wykonywano w udostępnianym pomieszczeniu oraz czy brał w przestępczym procederze czynny udział.

Dokonując rekonstrukcji przebiegu zdarzenia Sąd opierał się głównie na relacji D. K. (2), który dokładnie omówił nie tylko przebieg przestępczej akcji w zakresie czynności podejmowanych na terenie nieruchomości przy ul. (...) w P., ale także rolę, jaką odegrali w niej poszczególni sprawcy. Szczególną wartość mają jego zeznania złożone w toku postępowania przygotowawczego. Zdaniem Sądu, wówczas świadek zeznawał spontanicznie, zaś poszczególne podawane przez niego fakty układają się w logiczną i życiowo uzasadnioną całość.

D. K. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego opisał znajomość z P. M.. Wskazał nadto, iż pracował w zakładzie wulkanizacyjnym R. M.. Zauważyć należy, iż oskarżony nie potwierdza tej okoliczności. Jednakże brak jest powodów by świadek D. K. miał kłamać w tym zakresie. Jedynie można się domyślać, że oskarżony obawiał się odpowiedzialności za zatrudnienie osób bez zachowania wymogów formalnych. Równie prawdopodobne jest, że oskarżony podjął w ten sposób próbę podważenia wiarygodności świadka, wszakże ujawnił on niewygodne dla R. M. fakty. D. K. wskazał, że w jednym z pomieszczeń były przygotowywane paczki z papierosami, które następnie wysyłano do Anglii. Okoliczności tej nie podważa sam oskarżony zaś P. M. i M. M. jednoznacznie potwierdzili ją. Świadek zeznał nadto, że widział listy przewozowe przyklejone do paczek. Dodał, że były to papierosy marki L&M bez polskiego znaku akcyzy. Pakowano je po około 100 kartonów. Tego rodzaju pudła widział na posesji R. M.. Zeznał, że widywał jak były przygotowywane paczki w pomieszczeniu obok zakładu. Powyższe informacje także znajdują potwierdzenie w treściach podanych przez P. M. i M. M. w zakresie, w którym Sąd uznał je za wiarygodne. Świadek dodał, że pudła były następnie wywożone do L. do firm (...). Oznaczenia firm kurierskich widział na paczkach. Kluczowym jednak dla rozstrzygnięcia w sprawie niniejszej stała się część zeznań D. K., w których stwierdził, że zdarzało się, że R. M. woził paczki do L.. To natomiast potwierdzają osoby przyjmujące od oskarżonego przesyłki, tj. Z. M. (3) i J. G. (1). D. K. zna zarówno R. M. jak i jego brata P. M.. Nie mylił ich co do tożsamości. Na okazanych mu fotografiach rozpoznał R. M., P. M. i M. M..

(zeznania D. K. – k. 357-358, k. 2448-2449)

Na rozprawie w dniu 21 lipca 2014 roku świadek D. K. zeznał, że zna oskarżonego. Stwierdził, że częściowo pamięta treść złożonych zeznań. Nie był w stanie stwierdzić, czy zeznania były prawdziwe, jednak częściowo je potwierdził. Ma zaniki pamięci. Zeznał, że R. M. nie miał nic wspólnego z papierosami. Dodał, że ma pewność, bo pracował u oskarżonego i w warsztacie zawsze było dużo klientów. Nie było czasu by zwracać uwagę na jakieś paczki. Stwierdził, że nie ma wiedzy czy R. M. faktycznie nadawał paczki z papierosami. Zeznania o takiej treści podał pod wpływem alkoholu, a funkcjonariusze CBS pisali co chcieli. Przesłuchanie trwało 14 godzin, miał mętlik w głowie i był jeszcze pod wpływem alkoholu. Nie pamiętał czy podczas drugiego przesłuchania również był pod wpływem alkoholu. Stwierdził, że wydaje mu się, że oskarżony chyba nie pomagał przy wysyłaniu paczek. Dodał, że R. M. woził paczki, ale nie wie gdzie. Zeznał, że oskarżony miał klucze do pomieszczenia, w którym pakowano paczki. Świadek podał, że od 7 lat cierpi na chorobę alkoholową. Nie pamiętał dokładnie przebiegu przesłuchania, nie pamiętał czy policjanci coś sugerowali na R. M..

(zeznania D. K. – k. 5237v-5238v)

Zdaniem Sądu zeznania D. K. w zakresie podanym przed Sądem nie zasługują na obdarzenie walorem wiarygodności w całości. Obserwując zachowanie świadka podczas składania zeznań Sąd odniósł wrażenie, że nie przedstawia on znanych mu okoliczności w sposób spontaniczny. Świadek podejmował jaskrawe próby kreowania obrazu wydarzeń na korzyść oskarżonego. Początkowo podważał wartość uprzednio podanych treści, zasłaniał się niepamięcią, chorobą alkoholową, ale ostatecznie ujawnił informacje potwierdzające zeznania, jakie złożył w toku postępowania przygotowawczego.

Przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego Z. M. (3), były pracownik firmy (...), rozpoznał na okazanych zdjęciach P. M. i M. M.. Opisał przebieg procedury przyjmowania paczki do przesyłki. Wskazał, że paczki takie odbierał od rozpoznanych osób w zakładzie wulkanizacyjnym w P.. Podał, że podczas odbierania tych paczek mogły być też inne osoby.

(zeznania Z. M. – k. 883-885)

Na rozprawie w dniu 6 grudnia 2013 roku świadek Z. M. (1) potwierdził treść uprzednio złożonych zeznań. Rozpoznał oskarżonego oraz P. M. na sali sądowej. Zeznał, że według deklaracji wysyłających paczki miały zawierać książki. Odpowiadało to wagowo deklaracjom. Podał, że oskarżony nadawał paczki. Nie był w stanie stwierdzić czy był przy każdym nadaniu paczki. Przeważnie był. Zawsze było podobnie, odbierał paczkę, oskarżony mówił, co jest w paczce i standardowo określano wagę. Po wezwaniu na salę sądową P. M. stwierdził, że oskarżony i wprowadzony świadek są do siebie podobni, ale różni ich wiek i wygląd twarzy. Kojarzy zarówno oskarżonego, jak i świadka. Nie był w stanie powiedzieć, od którego z wymienionych mężczyzn pobierał konkretne paczki, ale odbierał przesyłki od każdego z nich.

(zeznania Z. M. – k. 5126-5127)

W ocenie Sądu zeznania powyższego świadka zasługują w pełni na danie im wiary, albowiem, są one logiczne, spójne, konsekwentne. Świadek bardzo dokładnie pamiętał całe zdarzenie, zeznawał pewnie, spontanicznie i szczegółowo opisywał zdarzenie, którego był uczestnikiem. Nie miał on jakichkolwiek wątpliwości co do tego, że oskarżony dostarczał paczki i zlecał wykonanie usługi kurierskiej. Należy zaznaczyć, że świadek jest osobą obcą w stosunku do oskarżonego i nie miał jakiegokolwiek powodu, aby bezpodstawnie go obciążać. Z. M. nie miał wątpliwości rozpoznając oskarżonego, jako osobę, która dokonywała czynności związanych z wysyłką w siedzibie (...). Nie mylił go z bratem, P. M..

J. G. (1) przesłuchany w dniu 5 sierpnia 2010 roku podał, że jako pracownik firmy kurierskiej (...) odbierał paczki, których nadawcą była firma o nazwie B. (...). Z okazanych fotografii rozpoznał z całym przekonaniem R. M., jako osobę, która przywoziła przedmiotowe paczki do siedziby firmy w celu ich wysłania. Rozpoznał także P. M. oraz M. M.. Opisał przebieg procedury przyjęcia paczek do dalszej dystrybucji.

(zeznania J. G. – k. 3751-3753)

Przed Sądem J. G. (1) potwierdził swoje zeznania z postępowania przygotowawczego. Podał, że oskarżony był jedną z osób, która przewoziła paczki. Rozpoznał także P. M.. Oskarżony przynosił paczkę, kładł na wagę, podawał list przewozowy. Wówczas świadek sprawdzał, czy Bank (...) nie zalega z płatnością, czy list jest prawidłowo wypełniony. Po weryfikacji składał podpis przekazując paczkę do dalszej dystrybucji. Nie był w stanie powiedzieć, ile razy oskarżony przywoził przesyłki. Na pewno było to kilka razy. Nie był w stanie podać dat przesyłek. Siedziba firmy (...) na początku 2007 roku z ulicy (...) została przeniesiona na ulicę (...), zaś zdarzenia miały miejsce już na M.. Wskazał, że przesyłki od oskarżonego odbierał w 2007, 2008 roku. Nadal pracuję w (...). Podniósł, że w tamtym czasie prawdopodobnie pracowali z nim A. Z. albo P. Ł..

(zeznania J. G. – k. 5127-5128)

Także zeznania J. G. należy uznać za wiarygodne w całości. Brak jest dowodów na brak obiektywizmu świadka. Nie miał on profitów za obciążanie oskarżonego. Jego zeznania były spontaniczne a treści podane przez J. G. należy ocenić, jako szczerze i konsekwentne. Brak jest dowodów pozostających w sprzeczności z informacjami podanymi przez świadka poza wyjaśnieniami oskarżonego, które Sąd uznał za niewiarygodne w tej części. Co ważne świadek stwierdził, że „z całym przekonaniem” to oskarżony wysyłał przedmiotowe paczki, co wzmacnia przydatność dowodową podanych przez niego treści. Na rozprawie rozpoznał zarówno oskarżonego jak i P. M.. Nie mylił ich, co do tożsamości. Zeznania świadka korelują także z zeznaniami D. K., który stwierdził, że oskarżony woził paczki do L. (gdzie znajduje się oddział firmy (...)).

M. M. (3) zeznał w dniu 18 lutego 2009 roku, że jako kurier działający dla (...) wielokrotnie odbierał paczki od znanego mu P. M. oraz mężczyzny o pseudonimie (...). Przesyłki zlecała także kobieta o imieniu M.. Paczki adresowane były do firm w Anglii. Nadawcą była firma (...). Opisał przebieg powyższych zleceń. Wskazał na sposób pakowania przesyłek. Dodał, że z opakowań wynikało, że były to kawa, książki i sprzęt RTV. Świadek zeznał, że kilka paczek odbierał z zakładu wulkanizacyjnego w P. należących do R. M.. Przy nadawaniu tych paczek był obecny (...) (pseudonim M. M.) oraz R. M.. Za przyspieszenie procedury wysyłki dostawał od 50 do 100 złotych napiwku. Świadek podał, że jedną z paczek adresowanych do Anglii wręczał mu brat P. M.. Odbiorcą była osoba fizyczna, zaś adres był ten sam co przy uprzednich przesyłkach zlecanych przez P. M. i (...). List przewozowy wypełnił samodzielnie zaś podpisał go R. M..

(zeznania M. M. – k. 638-641)

Na rozprawie w dniu 19 grudnia 2014 roku świadek M. M. zeznał, że, jako kurier w firmie (...) odbierał paczki od P. M.. Oskarżony nie brał w tym udziału. Świadek nie widział, aby on nadawał paczki. Potwierdził uprzednie zeznania. Ustosunkowując się do rozbieżności podał, że treści na temat przekazywania przez oskarżonego paczek były jedynie jego sugestiami. Zdaniem świadka, gdy P. M. i mężczyzna o pseudonimie (...) nie mieli czasu to wówczas paczki nadawał R. M.. Stwierdził, że pamięta sytuację, w której R. M. przekazywał paczkę. Był wówczas w towarzystwie mężczyzny o pseudonimie (...). Zeznał, że nie pamięta czy przekazywał je w obecności innych osób.

(zeznania M. M. – k. 5272v-5273)

Zeznaniom powyższym Sąd dał w pełni wiarę. Są one spójne i logiczne, brak też jakichkolwiek powodów, które mogłyby świadczyć o stronniczości czy braku obiektywizmu świadków. Pozostaje w polu widzenia Sądu, że na rozprawie świadek nie miał pewności do co do udziału oskarżonego w procesie wysyłania paczek. Stwierdził wręcz, że R. M. nie uczestniczył w nadawaniu przesyłek. Ostatecznie jednak potwierdził uprzednio złożone treści, w szczególności przekazania przez R. M. paczki w obecności M. M..

J. K. (2) przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego opisał przebieg przestępczego procederu. Podał okoliczności wykorzystywania firmy (...), jako strony umowy z firmą kurierską. Opisał swoją znajomość z P. M. i M. M.. Zeznał, że w ramach wskazanej wyżej firmy zakupił na P. M. papierosy o wartości około 160.000 złotych.

Prawdopodobnie towar ten był wysyłany do Anglii. Przyznał, że zna R. M., był jego zakładzie wulkanizacyjnym. Zeznał, że nie wie, jakie są jego powiązania z wysyłaniem paczek do Anglii.

(wyjaśnienia J. K. – k. 1686-1690, 4227-4229)

Przed Sądem w sprawie IV K 498/10 wyjaśnił, że wysyłał do Anglii paczki zawierające papierosy. Działalność tą prowadził w ramach założonej uprzednio firmy (...). Umówił się z P. M., że zaoszczędzone w ten sposób pieniądze to jest około 400 złotych podzielią pomiędzy siebie. Podał, że inne osoby zajmowały się pakowaniem papierosów w paczki.

(wyjaśnienia J. K. – k. 4534-4534v)

Na rozprawie świadek J. K. potwierdził uprzednio podane treści. Dodał, że by mógł poddać się karze musiał przyznać się w całości. Stwierdził, że zna oskarżonego jedynie z warsztatu mechanicznego, zmieniał mu opony i czasami naprawiał samochód. Dodał, że nic nie wiem, aby oskarżony był w tej samej grupie, za udział, w której świadek został skazany. Dodał, że zna P. M.. Wspominał mu o konflikcie w rodzinie. Mówił, że nie utrzymuje kontaktu z bratem.

(zeznania J. K. – k. 5128-5129)

Zdaniem Sądu zeznania świadka należy uznać za prawdziwe. Opisane przez niego okoliczności wysyłania paczek pod szyldem firmy (...) są zbieżne z zebrany materiał dowodowy w szczególności zeznań P. M., M. M., J. G., jak i materiałem pozaosobowym w tym listami przewozowymi.

Przesłuchany przez prokuratora P. Maleńczuk podał okoliczności, w jakich przystąpił do grupy przestępczej. Opisał przebieg współpracy z M. M.. Wyjaśnił, że jego udział polegał na zainwestowaniu środków w zakup papierosów przesyłanych do Anglii. Wskazał na członków grupy. Przyznał, że papierosy były pakowane m.in. na terenie zakładu wulkanizacyjnego. Do pomieszczenia tam zajmowanego wyłącznie on miał dostęp. Tylko P. M. dysponował kluczem do tego lokalu. Stwierdził, że jego brat R. M. nie brał udziału w przestępczym procederze. Nie wiedział o zawartości paczek. Nie chciał o tym słyszeć.

(wyjaśnienia P. M. – k. 3973-3977, 4215-4219)

Przed Sądem P. M. zeznał, że oskarżony nie brał udziału w przestępczym procederze. Świadek miał w warsztacie wulkanizacyjnym brata wydzielone pomieszczenie, do którego tylko on miał klucze. Opisał przebieg kryminalnego działania grupy. Potwierdził uprzednio złożone wyjaśnienia. Zdaniem świadka oskarżony niczego nie wiedział i nie chciał wiedzieć, mógł się domyślać, ale nie widział tego co jest w paczkach, chociaż same paczki widział. Dodał, że R. M. nigdy nie woził tych paczek do firm kurierskich. Oskarżony widział paczki w zakładzie wulkanizacyjnym, konkretnie na dworze, jak były wkładane do samochodu. Do pomieszczenia gdzie papierosy były przechowywane nie miał dostępu, nikt nie miał tam dostępu. Często były tam przechowywane papierosy o wartości 200, 300 tysięcy złotych. Zaprzeczył, aby oskarżony miał klucze do pomieszczenia, w którym przechowywane były papierosy. D. K. widział paczki podczas wkładania do samochodu.

(zeznania P. M. – k. 5129—5130v)

Oceniając wyjaśnienia i zeznania świadka należy uznać, że nie mają one jednolitego charakteru. Zdaniem Sądu prawdziwe są podane przez P. M. okoliczności dotyczące procederu zakupu i dystrybucji wyrobów tytoniowych. Pozostają one zbieżne ze wyjaśnieniami M. M., J. K. i D. K.. Nie sposób jednak uznać za wiarygodne treści dotyczące R. M.. W sposób wyraźny świadek próbował chronić członka swojej najbliższej rodziny. Nie podważa tego ewentualny konflikt istniejący pomiędzy braćmi. Przekonanie Sądu o takiej postawie P. M. wynika wprost z rozbieżności złożonych przez niego wyjaśnień i zeznań w tym zakresie z pozostałym materiałem dowodowym. Wszakże pracownicy firm kurierskich rozpoznali oskarżonego, jako osobę, która zlecała usługi kurierskie. J. G. stwierdził z przekonaniem, że oskarżony był osobą, która zlecała przesłanie paczek pod szyldem B. R.. Nadto sam oskarżony stwierdził, że miał wiedzę o przesyłaniu papierosów do Anglii.

W. K. (1) w dniu 12 stycznia 2010 roku wyjaśnił, że kupował papierosy i paliwo na Ukrainie. Towar ten przeznaczony był na własny użytek. Papierosy przekazywał teściowi i matce. Nie sprzedawał papierosów.

(wyjaśnienia W. K. – k. 1666-1669)

Na rozprawie w dniu 21 marca 2014 roku świadek W. K. zeznał, że oskarżonego po raz pierwszy widział w prokuraturze, kiedy został zatrzymany. Nie miał wiedzy, aby R. M. miał jakikolwiek związek z przestępstwami, za które świadek został skazany. Potwierdził uprzednio złożone wyjaśnienia. Stwierdził, że nie wie czy oskarżony zajmował się przemysłem papierosów. Dodał, że znał P. M.. Przed zatrzymaniem nie utrzymywał kontaktów z oskarżonym. Nie telefonował do niego. Po zatrzymaniu domyślił się, że oskarżony jest bratem P. M..

(zeznania W. K. – k. 5185v-5286)

W ocenie Sądu zeznania powyższego świadka, choć nieprzydatne dla rozstrzygnięć w niniejszym postępowaniu, należy uznać za wiarygodne.

Składając wyjaśnienia w toku postępowania przygotowawczego M. M. (5) opisał okoliczności wykorzystania firmy (...) do wysyłki paczek do Anglii. Wskazał na sposób pozyskiwania papierosów przeznaczonych do wysyłki. Podał rodzaj i ilość wysyłanych wyrobów tytoniowych. Określił miejsca, gdzie były przygotowywane paczki. Robiono to m.in. w garażu położonym obok warsztatu brata P. M.. Mężczyzna ten mógł nie widzieć paczek z papierosami, nie przychodził do garażu, w którym pakowano papierosy, ale mógł domyślać się. Brat P. M. nie zawoził paczek do firm kurierskich. Wskazał na adresy, na które wysyłano papierosy. Na okazanych fotografiach rozpoznał m.in. R. M..

(wyjaśnienia M. M. (5) – k. 1706-1709, 1769-1770, 3783-3790, 4224-4226)

Wyjaśnieniom powyższym Sąd dał wiarę w części dotyczącej sposobu działania grupy przestępczej oraz szczegółów dotyczących ilości i rodzaju przesyłanych towarów. Są one spójne ze wyjaśnieniami P. M.. Wnioski płynące z analizy dowodów zgromadzonych w sprawie nie pozwalają na obdarzenie atrybutem wiarygodności podanych przez M. M. treści w pozostałym zakresie. Pozostają one w ewidentnym konflikcie z zeznaniami M. M., który wyraźnie stwierdził, że oskarżony w towarzystwie (...) M. nadawał przedmiotowe paczki. Także D. K. stwierdził, że R. M. woził paczki do L..

Za w pełni wiarygodne – z uwagi na swą formę i treść – Sąd uznał zgromadzone w sprawie i powołane wyżej dowody z dokumentów, tj. Protokół oględzin akt sprawy karnej II K 85/06 Sądu Rejonowego w Krasnymstawie wraz z kopiami dokumentów k. 9-68, Uwierzytelnione kopie faktur (...) Sp. z o. o. k. 70-76, Wykaz połączeń oraz lokalizacji stacji bazowych zarejestrowanych w sieci (...) Centertel k. 151-179, Informacja Wójta Gminy R. dot. J. K. k.203, Zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej UG R. k.204, informacja (...) Sp. z o. o. dot. firmy (...) k.205, Uwierzytelniona kopia zestawienia faktur (...) Sp. z o. o. za okres od lutego 2006 do października 2006 k.206, Uwierzytelniona kopia zastawienia przesyłek (...) Sp. z o. o. za okres od września 2007 do kwietnia 2008 k.207-210, K. listów przewozowych (...) k.459- 471, K. faktur VAT za usługi spedycyjne świadczone przez (...) Sp. z o.o. na rzecz firmy (...) k.760-805, Kopia umowy zawartej pomiędzy (...) Sp. z o.o. a (...) z dnia 28.06.2007 r. wraz z załącznikami k. (...) - (...), Informacja (...) Oddział K. k.443, Uwierzytelniona kopia zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej UM L. Wydział Handlu k.448, Uwierzytelniona kopia zgłoszenia do ewidencji działalności gospodarczej k.449, Protokół oględzin akt sprawy 4 Ds. 1786/02 wraz z załącznikami w postaci kserokopii dokumentów z akt w/w sprawy k.473-484, Informacja (...) and C. k.491-556, Opinia LK KWP w L. z zakresu badań nośników danych k.557-583, Informacja firmy (...) Spółka z o. o. k.588, Informacja firmy (...) Sp. z o.o. k.589-601, (...) Sp. z o. o. wykaz połączeń oraz dane abonentów k. 612 – 619, Analiza materiałów uzyskanych z archiwum (...) Sp. z o. o. k. 649- 657, (...) Sp. z o. o. (wykaz danych osobowych właścicieli (...) oraz wykazy używanych (...) k. 663-673, (...) S.A. (PLUS) k. 674-677, Opinia LK KWP w L. z zakresu badań sprzętu komputerowego k.685-688, Informacja Urzędu Gminy R. dot. R. O. k.714, Uwierzytelniona kopia decyzji o wykreśleniu z ewidencji UG R. działalności gospodarczej R. O. k.715, Analiza połączeń telefonicznych k.820-828, Opinia LK KWP w L. z zakresu badań sprzętu komputerowego k.841-842, Informacja dotycząca meldunku k. 906, Informacja (...) dotycząca przesyłek k.920,922-932, Protokół z

odtworzenia zawartości płyty CD wraz z wydrukiem zawartości plików dot. doręczenia przesyłek za pośrednictwem (...) Sp. z o. o. k.975-980, Informacja dot. meldunku i miejsca pobytu A. M. k.990, Informacja z bazy PESEL dot. M. M. k. 991-993, Informacja z bazy PESEL dot. A. M. k.994-996, Informacja (...) k.999-1000, Opinia biegłego z zakresu badania dokumentów oraz identyfikacji pisma ręcznego k. 1013-1210, Opinia biegłego z zakresu badania dokumentów oraz identyfikacji pisma ręcznego k. 1211- 1408, Opinia biegłego z zakresu badania dokumentów oraz identyfikacji pisma ręcznego k.1409-1576, Protokół przeszukania z dnia 12.01.2010 r. Ś. ul. (...) k.1584-1585, Protokół przeszukania z dnia 12.01.2010 r. Ś. ul. (...) k.1592-1593, Protokół przeszukania z dnia 12.01.2010 r. u R. M. P. ul. (...) wraz ze spisem i opisem rzeczy k. 1598- 1600, Protokół przeszukania z dnia 12.01.2010 r. u W. K. T. 2 wraz ze spisem i opisem rzeczy k. 1660- 1662, Protokół oględzin samochodu osobowego m-ki S. (...) o nr rej. (...) k. 1733-1734, Opinia biegłego z zakresu badania dokumentów oraz identyfikacji pisma ręcznego k.1949-1999, Opinia biegłego z zakresu badania dokumentów oraz identyfikacji pisma ręcznego k.2000-2200, K. listów przewozowych (...) oraz cennik usług międzynarodowych i opcji specjalnych (...) k.2201, Kopia zgłoszenia podjęcia działalności gospodarczej PHU (...) k.2231, Kopia zaświadczenia z PUP w K. dot. J. H. k.2232, Kopia zgłoszenia podjęcia działalności gospodarczej PHU (...) k.2233, Protokół oględzin rzeczy zabezpieczonych podczas przeszukania miejsca zamieszkania R. M. (1) k.2335-2338, Opinia Laboratorium Kryminalistycznego KWP w L. z zakresu badań cyfrowych nośników danych k.2365-2367, K. dokumentów przewozowych dotyczących przesyłek wysłanych za pośrednictwem (...) k.2378-2390, (...) Sp. z o. o. dotycząca opłat za świadczone usługi spedycyjne k.2637, K. dokumentów przewozowych dotyczących przesyłek wysłanych za pośrednictwem (...) k.2721-2727, Protokół przeszukania Ś. ul. (...) k. 2820-2821, Informacja Wydziału VI Zamiejscowego Zarządu Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej w C. k.2824, Protokół z odtworzenia Płyta CD - R zawierającej dane dot. przekroczeń granicy RP wraz z wydrukami k.2826-3000, Wydruk z płyty Płyta CD - R zawierającej dane dot. przekroczeń granicy RP k. 3001 – 3164, Opinia LK KWP w L. z zakresu badań cyfrowych nośników danych k. 3170-3177, Opinia LK KWP w L. z zakresu badań cyfrowych nośników danych k.3179-3199, Opinia LK KWP w L. z zakresu badań cyfrowych nośników danych k. 3201 – 3204, Załączniki do protokołu przesłuchania świadka J. S. (2) zawierające pisemne wyjaśnienie kodów widniejących na wydrukach systemowych dot. przesyłek k.3231-3239, Informacja z (...) BANK (...) S.A. k. 3245, (...) BANK (...) SA k. 3254, (...) Banku (...) S.A. k. 3255, Informacja Poczty Polskiej S.A. k.3257-3258, Protokół oględzin plików multimedialnych zapisanych na płycie DVD +R k.3270-3271, Raporty dotyczące przesyłek ekspediowanych za pośrednictwem (...) wraz z tłumaczeniem na język polski k. 3308-3333, Analiza zestawień przekroczeń granicy sporządzona na podstawie informacji zawartych na kartach k.2826-3164, k.3358-3360, Wydruki z systemu śledzenia przesyłek zawierające nazwiska i imiona odbiorców oraz daty ich doręczenia przez (...) Sp. z o. o. k. 3720 -3726, Protokół z odtworzenia zawartości płyty CD - R z danymi (...) Centertel wraz z wydrukami owych danych k. 3840- 3884, Zestawienie przesyłek (...) Sp. z o. o. ze wskazaniem ich wyceny k. 3892-3893, Zestawienie faktur (...) Sp. z o. o. za usługę transportu przesyłek wraz z potwierdzeniem dokonania przelewów k.3895- 3923, Protokół oględzin samochodu osobowego m-ki O. (...) k. 3959-3960, Oświadczenie oraz umowy kupna sprzedaży samochodów W. K. stanowiące załączniki do protokołu oględzin k. 3959-3960, k. 3961-3963, Analiza połączeń telefonicznych dla numeru 507 142 821 k. 3964-3966, Opinia LK KWP w L. z zakresu badań sprzętu komputerowego k.3980-3981, Informacja dotycząca pobytu w Zakładzie Karnym w Z. K. T. k.4003, Pismo (...) wraz z załącznikami k.4009-4012, Zrealizowana odezwa o pomoc prawną Strony brytyjskiej wraz z tłumaczeniem na język polski k.4014-4027, 40564074, Pismo J.J. (...) Spółka Jawna k.4039, Kopia faktury VAT wystawionej na firmę (...) przez J.J. (...) Spółka Jawna k.4040, Protokół oględzin akt sprawy karnej skarbowej UC w P. k.4104-4105, Uwierzytelnione kopie z akt sprawy karnej skarbowej UC w P. k.4106-4136, materiały przesłane przez Stronę Brytyjską w drodze realizacji zagranicznej pomocy prawnej wraz z tłumaczeniem k.4472-4522. Ich autentyczności i prawdziwości treści w nich zawartych nie kwestionowała w szczególności żadna ze stron, a i Sąd nie znalazł podstaw, by uczynić to z urzędu.

Omówione powyżej dowody dają pełny obraz zdarzeń, zgodny z zasadami wiedzy ogólnej, jak również z podstawowymi zasadami doświadczenia życiowego. Dysponując tak zgromadzonym materiałem dowodowym Sąd zyskał pełne przekonanie co do okoliczności popełnienia przedmiotowych czynów. Oczywisty w ocenie Sądu jest sam fakt ich popełnienia, istnieją wystarczające podstawy, aby ich popełnienie przypisać oskarżonemu, wyjaśnione zostały także elementy przedmiotowe i podmiotowe rzutujące na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynów.

Na podstawie tak poczynionych ustaleń Sąd nie miał też wątpliwości co do winy oskarżonego. Wskazują na to dotychczas zgromadzone dowody uzyskane w niniejszej sprawie ze źródeł osobowych jak i pozaosobowych. Zeznania świadków i inne dowody w sposób logiczny i spójny tworzą obraz tych przestępstw.

Uwzględniając zebrany w sprawie materiał dowodowy stwierdzić należy, iż obdarzone przez Sąd wiarą dowody wiążą się w logiczną całość i pozwalają jednoznacznie przyjąć, iż oskarżony R. M. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. odnośnie czynu przypisanego mu w pkt I wyroku.

Pojęcie brania udziału w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, użyte w treści art. 258 § 1 k.k., odnosi się do sprawcy, który wraz z co najmniej dwiema innymi osobami pozostaje w pewnej formie organizacyjnej, pozwalającej się tym osobom jednoczyć i utożsamiać jako pewna wspólnota, w zakresie realizacji wspólnego celu, którym jest dokonywanie występków lub zbrodni, nie jednorazowe, lecz co najmniej dwukrotne, powtarzalne i rozłożone w czasie. Za członka zorganizowanej grupy mającej na celu dokonywanie przestępstw winien być uznany sprawca, który ma świadomość, że inne działające wspólnie ze sobą osoby w przemyślany i zaplanowany sposób dokonują przestępstw i z tą świadomością podejmuje się współdziałania z tymi osobami w realizacji czynu zabronionego znajdującego się w zakresie „zainteresowania” tych osób. Nie jest uzasadnione oczekiwanie formalnego potwierdzenia udziału w grupie, wyboru kierownictwa itp. Strona podmiotowa tego formalnego przestępstwa obejmuje obie odmiany umyślności, zatem wystarczające jest, że sprawca ma świadomość istnienia grupy, akceptuje jej cele przestępcze i godzi się, by je realizowano.¹

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie R. M. był świadomy zachowania pozostałych sprawców, wiedział doskonale, jakie każdy pełni role, akceptował te zachowania. Jego zachowania dowodzą psychicznego zaangażowania w działalność grupy. Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony działając wraz z innymi osobami w ustalony w stanie faktycznym sposób brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w okresie objętym zarzutami. Z uwagi na rodzaj przestępczego działania wymagającego ściśle określonych przedsięwzięć organizacyjnych nie sposób kwestionować poglądu o wysokim stopniu powiązań istniejących w ramach struktury służącej do popełniania przestępstwa. R. M. nie tylko udostępnił pomieszczenie na terenie własnej nieruchomości na cele przestępczej działalności grupy, ale też sam czynnie brał udział w poszczególnych etapach przestępczego procederu. Wszakże zlecał usługi kurierskie zarówno przekazując paczki z zakładu wulkanizacyjnego jak i zawoził je do placówek firm w L..

Od strony podmiotowej przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. może być popełnione jedynie umyślnie z zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym. W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, iż oskarżony od początku wiedział, jaki charakter ma prowadzone przez grupę działanie. Świadomie także przystąpił do realizacji celu grupy. Przekonanie powyższe wzmacnia choćby fakt, że niezwykle mało prawdopodobne jest, że osoba prowadząca działalność gospodarczą jak i mieszkająca na posesji, na której podejmowane są nielegalne działania wymagające czasu i zaangażowania kilku osób, nie miała świadomości charakteru tych czynności. Zauważyć także należy, że nawet pracownik zakładu wulkanizacyjnego D. K. zaobserwował szczegóły opisywanego procederu.

W ramach czynu zarzucanego R. M. w punkcie II. Sąd uznał, iż wyczerpał on swoim zachowaniem dyspozycję art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art.

91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art.

37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. w brzmieniu wyżej cyt. przepisów ustaloną ustawą kodeks karny skarbowy obowiązujący na dzień 11 kwietnia 2008 roku – tekst jednolity Dz. U. 2007.111.765,

W ocenie Sądu w pełni zasadne stało się przyjęcie, iż przypisanego mu czynu z pkt II., dopuścił się, działając wspólnie i w porozumieniu. R. M. tak jak inni członkowie w przestępczej organizacji obejmował swoim zamiarem urzeczywistnienie wszystkich przedmiotowych znamion przypisanego mu czynu zabronionego, a w sensie przedmiotowym działanie każdego z członków stanowiło niejako dopełnienie działania drugiego współsprawcy.² Istotne jest, że opisane wyżej działania każdego z członków grupy, w tym oskarżonego, niespornie objęte były porozumieniem, rozumianym jako świadomość i wola realizacji czynu zabronionego. Z analogicznych względów więzi współsprawstwa między oskarżonym a innymi osobami uczestniczącymi w przedmiotowym czynie nie rozrywa

ustalenie, iż część członków grupy pozyskiwało wyroby tytoniowe, pakowało je, zaś pozostali byli organizatorami, przy czym oskarżony kilkukrotnie uczestniczył w procesie wysłania towaru.³

Zatem fakt, iż R. M. nie uczestniczył w każdym stadium opisanego w pkt II procederu nie ma jakiegokolwiek znaczenia w kontekście kwalifikacji prawnej przypisanego mu czynu. W sytuacji istnienia konstrukcji współsprawstwa nie wszyscy współdziałający muszą realizować znamiona konkretnego czynu przestępczego, a kluczowym jest istnienie u sprawców wspólnego zamiaru popełnienia danego czynu. To, w jaki sposób poszczególni sprawcy będą realizować tenże zamiar pozostaje tak naprawdę bez znaczenia dla końcowej oceny czynu.

Nadto oskarżony wraz z innymi ustalonymi osobami nabywał, przewoził oraz przesyłał wyroby akcyzowe - towary, sprowadzone uprzednio na terytorium RP - polski obszar celny z pominięciem odprawy celnej i nieoznaczone polskimi znakami skarbowymi akcyzy w postaci papierosów różnych marek, tym samym zdaniem Sądu wyczerpał dyspozycję art. 65 § 1 k.k.s. Wszakże przepis art. 65 k.k.s. penalizuje paserstwo wyrobami akcyzowymi objętymi obowiązkiem oznaczania znakiem akcyzy, a wydanymi lub sprowadzonymi do kraju bez należytego znaku akcyzy lub z naruszeniem w ich użyciu celu albo przeznaczenia bądź innego warunku, od którego ustawa zwolniła je od oznaczania tymi znakami. Natomiast art. 91 § 1 k.k.s. stanowi, iż czynem zabronionym jest tzw. paserstwa celnego. W okolicznościach sprawy niniejszej grupa przestępcza zajmowała się obrotem wyrobami tytoniowymi przewiezionymi na terytorium Polski bez ich przedstawienia organowi celnemu, tj. pochodzącego z przestępstwa z art. 86 § 1 k.k.s.

Zauważyć także należy, iż oskarżony dokonując przestępstwa skarbowego działał w zorganizowanej grupie przestępczej (art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s.), a także uczynił sobie z niego stałe źródło dochodu (art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s.).

Według art. 6 § 1 k.k.s., ten sam czyn może stanowić tylko jedno przestępstwo skarbowe. Stosownie do art. 6 § 2 k.k.s., dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej samej sposobności, uważa się za jeden czyn zabroniony. W zakresie czynów zabronionych polegających na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej za krótki odstęp czasu uważa się okres do 6 miesięcy

Zgodnie z art. 7 § 1 k.k.s., jeżeli ten sam czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach kodeksu, przypisuje się tylko jedno przestępstwo skarbowe lub tylko jedno wykroczenie skarbowe na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. W takim przypadku sąd wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, a jeżeli zbiegające się przepisy przewidują zagrożenia takie same - na podstawie przepisu, którego znamiona najpełniej charakteryzują czyn sprawcy. Nie stoi to na przeszkodzie orzeczeniu także innych środków przewidzianych w kodeksie na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów (§ 2).

Przy wymiarze kar Sąd kierował się dyrektywami określonymi z art. 53 § 1 i 2 kk, a w szczególności stopniem winy i społecznej szkodliwości czynów. Zgodnie z art. 115 § 2 k.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu należy brać pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postacie zamiaru, motywacje sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Sąd rozważał także charakter sprawcy i jego warunki osobiste, jak również przeanalizował dotychczasowy sposób życia oskarżonego. Sąd miał na względzie zarówno okoliczności obciążające, jak i okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonego.

Przy ocenie stopnia winy oskarżonego, Sąd kierował się tym, iż działanie oskarżonego R. M. cechował zamiar bezpośredni kierunkowy.

Do okoliczności mających wpływ na wysokość kary Sąd zaliczył wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażony rozmiarem ujemnych następstw przestępstwa. Podnieść należy, że wartości uszczupień należności celnej oraz należnego podatku akcyzowego stanowią sumy znaczne.

Jednocześnie Sąd miał na uwadze, iż oskarżony uprzednio nie wchodził w konflikt z prawem. Nie był karany. Nadto jego udział w przestępczym działaniu grupy nie był znaczny.

Karą współmierną i dającą zarazem zadośćuczynienie społecznemu poczuciu sprawiedliwości jest tylko taka kara, która uwzględnia wszystkie dyrektywy jej wymiaru i stanowi dla sprawcy zasłużoną dolegliwość za naruszenie dóbr pozostających pod ochroną prawa. W ocenie Sądu adekwatną wobec oskarżonego będzie za czyn z pkt I. kara 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z pkt II. 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Kary te powinny skutecznie powstrzymać oskarżonego przed powrotem na drogę przestępstwa w przyszłości, a tym samym powinny w ocenie Sądu spełnić cele zapobiegawcze wobec sprawcy. Uświadomią też oskarżonemu konieczność poszanowania prawa. Powinny także odnieść w tym zakresie właściwy wydźwięk społeczny, kształtując wyobrażenie społeczeństwa o konieczności przestrzegania norm prawnych i nieuchronności kary oraz wpłynąć na postępowanie innych potencjalnych przestępców, odstraszać ich od popełniania takich czynów, dzięki czemu zrealizowane zostaną zadania w zakresie prewencji ogólnej i oddane będzie społeczne poczucie sprawiedliwości.

Z uwagi na kierunkowy zamiar działania oskarżonego w ramach czynu z pkt II., Sąd wymierzył oskarżonemu także karę grzywny w rozmiarze 200 stawek dziennych po 50 zł każda. Sąd wziął tu pod uwagę przede wszystkim sytuację materialną oskarżonych. Sąd uznał, że orzeczona kara grzywny będzie adekwatna do okoliczności sprawy, a określona wysokość jednej stawki nie przekracza ich możliwości finansowych, a jednocześnie wzięto pod uwagę treść art. 23 § 3 k.k.s. Stawka dzienna nie jest niższa od jednej trzydziestej części minimalnego wynagrodzenia.

Zgodnie z treścią art. 85 k.k., sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Oznacza to, że granicą wyznaczającą możliwość łączenia kar w wyroku łącznym jest data wydania pierwszego wyroku skazującego. Należy się jednak zgodzić ze stanowiskiem, iż przestępstwa popełnione po tej dacie mogą tworzyć odrębny zbieg, skutkujący orzeczeniem odrębnej kary łącznej.⁴

Zgodnie z art. 39 § 1 k.k.s. kara ta mogła się wahać w granicach od najwyższej z kar jednostkowych do sumy tych kar, czyli od 8 miesięcy pozbawienia wolności (przy pełnej absorpcji, w którym to systemie najsurowsza z kar pochłania pozostałe) do roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności (przy pełnej kumulacji, a więc zwykłym zsumowaniu kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa).

Wymóg oddziaływania ogólnoprewencyjnego nakazywał zaś zapobiegać wytworzeniu przekonania społecznego, jakoby wymiar sprawiedliwości „premiował” osoby popełniające więcej niż jedno przestępstwo w taki sposób, iż przez nadmierną absorpcję część ich czynów pozostaje w praktyce bezkarna. Z kolei względy indywidualnoprewencyjne stały na przeszkodzie nadmiernej kumulacji w przypadku kary łącznej orzekanej wobec R. M., u którego nadmiernie surowa kara łączna mogłaby jedynie nasilić jego demoralizację.

Rozważania powyższe prowadziły do wniosku, iż przy wymiarze kary łącznej temu oskarżonemu niemożliwe jest zastosowanie tylko zasady pełnej absorpcji, jak i tylko zasady pełnej kumulacji, lecz konieczne jest jednoczesne uwzględnienie obydwu wspomnianych zasad. Karą, która we właściwym stopniu uwzględni podniesione wyżej okoliczności przemawiające tak za jedną, jak i za drugą z zasad – przy założeniu, iż więcej okoliczności przemawia jednak za absorpcją – a jednocześnie będzie stanowić karę sprawiedliwą, jest w ocenie Sądu kara łączna 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd doszedł do przekonania, że R. M. zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej względem niego kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 lat. Koniecznym jest bowiem położenie szczególnego nacisku na dyrektywę prewencji indywidualnej w jej aspekcie wychowawczym.

Sylwetka oskarżonego pozwala mieć nadzieję, iż nie wejdzie on ponownie w konflikt z prawem karnym. Groźba zarządzenia wykonania orzeczonej kary powinna wpłynąć na zmianę jego postępowania i skłonić go do skrupulatnego przestrzegania porządku prawnego. Upływ ustalonego okresu próby pozwoli zweryfikować postawę oskarżonego przy jednoczesnym oddziaływaniu na niego w warunkach wolnościowych lub utwierdzi w przekonaniu, iż prognoza ta była słuszna, dając tym samym gwarancję, że oskarżony wdroży normy porządku prawnego do własnego postępowania.

Jednocześnie Sąd uznał, iż dla osiągnięcia wszystkich celów kary, a zwłaszcza prewencji indywidualnej, niezbędne jest oddanie w okresie próby R. M. pod dozór kuratora. Kurator będzie służył w tym okresie oskarżonemu radą i pomocą, a też będzie gwarancją czuwania nad należytym przebiegiem resocjalizacji.

Z uwagi na sytuację materialno – finansową R. M. Sąd uznał, że obciążanie go kosztami procesu będzie bezcelowe i zbyt uciążliwe, i dlatego na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych i opłat.

Mając powyższe na względzie rozstrzygnięto, jak w sentencji.

1 wyrok SA w Lublinie z dnia 4 października 2005 roku w sprawie sygn. akt II AKa 194/05, LEX nr 166008

2 wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 1976 r., sygn. Rw 189/76, OSNKW 1976 z. 9 poz. 117

3 wyrok SN z 12.12.2002r., III KKN 371/00, Prok. i Pr. 2003, z. 7-8, poz. 2; wyrok SA w Łodzi z 11.10.2000r., II Aka 120/00, Prok. i Pr. 2001, z. 5, poz. 26.

4 wyrok SA we Wrocławiu z 23 grudnia 2002r., II AKa 556/02, OSA 2003, nr 4, poz. 31